

SECCION AMENA.

BLAS ERLOJEROA.

Donostiyari bizi da
jaio zan ezkeroz,
baditu irurogei
urte onezkeroz;
orniturikan dago
jaun au opiziyoz,
lan denetan ikasi
zuben apiziyoz.
Orain ibillitzen da
erleju konpontzen,
ongi ez dabiltsanak
okerrago jartzen;
ala lengo batean
echetik atera
zan joateko lanera
baserri batera,
zeñetan erlejuba
zeguan geldituta,
noski olioaren
paltan nagituta;
sari askatu zizkan
errubera denak;
gero gaizki jartzeko
len zuzen zeudenak;
apenas konpondutzat
utzi ta jechi zan,
erlejuba zan asi
eruaeren gisan;
ordubatean igual
jotzen zituben bi,
nola amabiyetan
ogeita amabi;

amabosten bat egun
pasarik onela,
baserriko andrea
jechi zan kalera,
eta billaturikan
erlojero zarra
esan ziyon:—«Etzigun
laja obra charra;
bedorrek konponduta
gure erlejubak
jotzen ditu aldiko
ogeika ordubak.»
Eta eranzun ziyon
Blasek arriturik:
—«¿Zenbat denbora pasa
zuben len geldirik?»
—«Jauna, segururikan
ez dakit nik zenbat,
bañan pasako zuben
urte osoren bat.»
—«Orduban utzi zaizu,
ez egin kasorik
arrek pieza denak
daukaizki osorik,
orain arida lengo
parte denak jotzen,
eta ditubenean
guziyak osatzen,
iñork ikutu gabe
zuen erlejubak,
segituko du jotzen.
justuko ordubak.»

RAMON ARTOLA.